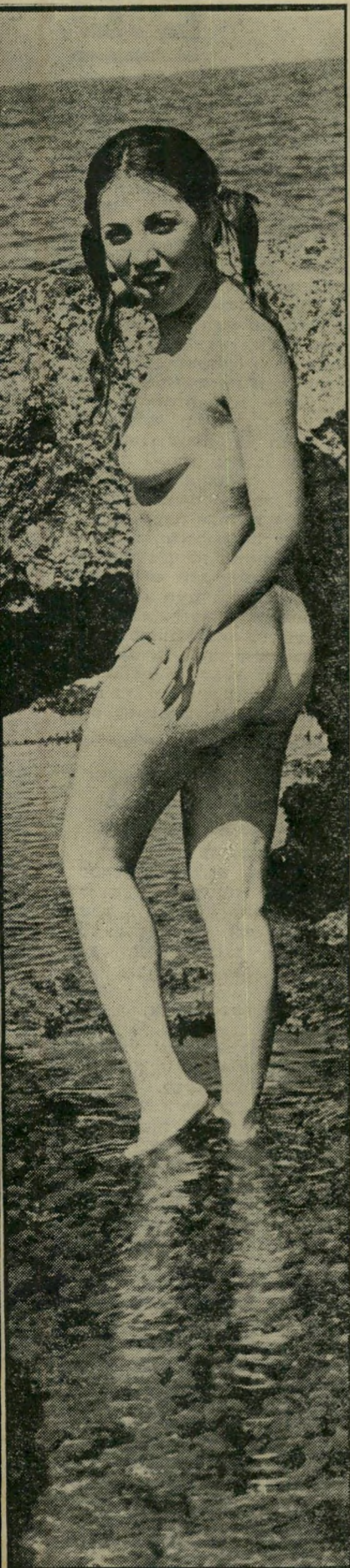

צלם חובב צילם תמונות אלה באנז'יב החופשית ביום כיפור

מישהקים אסורים

- מסיירת בין הסלעים

חירת אמריקאית וצעיד ישראלי יצאו לפיקניק -

במרחב

מלחמה ושלוש

גבול של זמן:

31.12.71

האם מכנים את עצמו אנוואר אליסא- דאת לפינה, שממנה לא יוכל לצאת? שאלה זו נשאלת, עתה, עלידי אנשים רציניים בכל רחבי המרחב. איש אינו מספק בכך שנושא מצריים רוצה בכנות בשלום, בגבולות ה-4 ביוני. איש גם אינו מספק בכך שהציבור הי- מצרי רוצה, ברובו המכריע, להגיע לש- לום, לפתרון בעיותיה הלאומיות של מצ- ריים, ולהעדרת האנטרס המצרי על הסיס- מאות הכלל-ערביות.

השאלה היא: האם אין מצריים נסחבת, בעל כורחה, לדרך המובילה למלחמה? בשכי הנאומים? אל-סאדאת הב- טיה כי שנת 1971 תהיה "שנת ההכרעה". בסוף שנה זו, כך הכריז לא פעם, יהיה צורך לבחור בין מלחמה ושלוש. תחילה נשמעו הדברים כאיום דיפלור- מטי, המכוון נגד האו"ם וארצות-הברית. לאמור: המצב הנוכחי של כיבוש ישראלי, וסחבת אמריקאית-ישראלית, אינו יכול להימשך לנצח. יש גבול של זמן: 31.12.71. הכוונה היתה ללחץ על גופים אלה, ולצורך זה נאמרו נאומים בחריפות גור- ברת. עדיין היה ברור כי מטרת הלחץ אינה אלא להגיע לשלום, בדרך של כפייה אמריקאית על ממשלת גולדה מאיר. אולם בעבר קרה לא פעם שהמילים הערביות גררו אחריהן מעשים ערביים.

מוחייאלדין

מעצר או ועידה?

מילים שנאמרו לצורך השעה, להשגת מט- רה מסוימת, הפכו לגולם, קיבלו כוח ולבסוף הפך הנואם לשבוי של נאומיו. כך קרה כמה פעמים לגמאל עבד-אל- נאצר. עכשיו זה יכול לקרות ליורשו. אולי במוקדם. דבר אחד ברור ל- גמרי: המצב של "לא מלחמה ולא שלום", כשישראל יושבת בכל השטחים ומדק- למת הכרוזות-שלום ללא-כיסוי, אינו יכול להימשך לנצח.

במוקדם או במאוחר — ואולי במוקדם — היא תיגרר לפתע לתוך תהליך, ש- גולדה ושריה מתייחסים אליו בביטול.

מצריים

הדרך לבולוניה

רצופה בעיות מצפוניות

גורלו של "הרב-סרן האדום" הפך ל- שבשבת רוח של מצריים. חאלד מוחייאל-דין, משותפיו הראשו- נים של עבד-אל-נאצר, קצין (מיל.) של חיל-הפרשים, מנהיג השמאל הפרו-סוביי- טי, נשאר חופשי כשנאסרו השמאלנים של קבוצת עלי סברי. לפתע נאסר והושם במאסר-בית. כעבור זמן-מה שוחרר, בלי סיבה נראית. בשבוע שעבר נכלא שוב. הסיבה הרשמית: שותפות-כביכול בה- פצת כרוזים לטובת הקומוניסטים בסור- דאן, ובאירגון שביתה במפעל-הפלדה הג- דול בחלואן.

אך הסיבה האמיתית שונה לגמרי. אל- סאדאת זקוק לעדותו של מוחייאל-דין (המשך בעמוד 39)